

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นการพัฒนาชีวิต ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่จะดำเนินไปหรือมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ทั้งนี้ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการขัดเกลาทางสังคมโดยผ่านกระบวนการศึกษาที่ถูกต้องจะเป็นการสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตนเอง พัฒนาครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นการพัฒนาและเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาบุคลากรของชาติ ทำให้พฤติกรรมและการดำเนินชีวิตเป็นไปในทางสร้างสรรค์ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มั่นคง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มีความรู้คู่คุณธรรม

ปัจจุบันสังคมไทยมีความเจริญก้าวหน้า ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะมีการสื่อสารที่ไร้พรมแดน ประชาชนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ภายในเวลาอันรวดเร็วจากภูมิภาคหนึ่งสู่ภูมิภาคหนึ่ง ทำให้การติดต่อสัมพันธ์ทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองการสื่อสาร ตลอดจนวัฒนธรรม และการศึกษาจากตะวันตกเข้าสู่สังคมไทยอย่างต่อเนื่อง^๑ ความเจริญต่างๆ เหล่านี้ มีอิทธิพลทำให้คนตกอยู่ในอำนาจของวัตถุ^๒ ดังนั้น สถาบันครอบครัวซึ่งถือว่าเป็นสถาบันที่สำคัญในสังคมจึงได้รับผลกระทบ อันเนื่องมาจาก ความเจริญดังกล่าว เพราะท่ามกลางกระแสความเจริญของวัตถุ นอกจากพ่อแม่จะทำหน้าที่ในการเลี้ยงดูลูกแล้ว ยังต้องทำหน้าที่ในการเสพบริโภควัตถุอย่างมีสติสัมปชัญญะ แต่จากการด้นรณแสวงหาวัตถุเพื่อนำมาใช้จ่ายในครอบครัว ย่อมเป็นเหตุให้หน้าที่ของความเป็นพ่อแม่ไม่สมบูรณ์ เป็นเหตุให้สถาบันครอบครัวไม่สามารถผลิตสมาชิกที่มีคุณภาพให้กับสังคม เกิดความเสื่อมโทรมของศีลธรรม เมื่อเด็กขาดที่พึ่งทางครอบครัว จึงทำให้เด็กอ้างว้างไร้หลักยึดเหนี่ยว ในขณะที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากยิ่งขึ้น จึงเป็นเหตุให้เกิดการสร้างค่านิยมใหม่โดยให้คุณค่าแก่วัตถุมากกว่าคุณธรรมและศีลธรรม จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วดังกล่าว ทำให้ปัญหาเด็กทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่องราวปัญหาของเด็กมักปรากฏตามสื่อเป็นประจำทุกวัน ปัญหาเด็กที่มักพบเสมอ ได้แก่ ปัญหาเด็กเกเร เร่รอน หนีโรงเรียน เด็กกระทำความผิด และมี

^๑ พระเมธีธรรมาภรณ์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), พระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๓๙), หน้า ๑๑.

^๒ พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต), ไอ ที ภายใต้วัฒนธรรมแห่งปัญญา (ศาสนากับยุคโลกาภิวัตน์), พิมพ์ครั้งที่ ๕, (กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๓๙), หน้า ๒.

ความประหลาดที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมตลอดจนการเลียนแบบวัฒนธรรมตะวันตก รวมไปถึงปัญหาพฤติกรรมเบี่ยงเบนที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในอดีต ปัญหาเหล่านี้ได้เกิดขึ้น และก่อความวิตกกังวลแก่บุคคลหลายกลุ่มในสังคมไทย โดยวิเคราะห์สถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เริ่มจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ซึ่งส่งผลกระทบต่อคนและสังคมไทย วิเคราะห์สถานการณ์ด้านคนและสังคมในมิติสุขภาพ การศึกษาและการเรียนรู้ ทักษะการทำงาน การประกอบอาชีพสวัสดิการ และการคุ้มครองทางสังคม รวมทั้งข้อจำกัดในการพัฒนาคนตลอดจนวิเคราะห์ประเด็นสำคัญของกลุ่มเป้าหมายในแต่ละช่วงวัยเพื่อนำไปสู่การกำหนดคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ เป้าหมายการพัฒนาคน ข้อเสนอประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาคนทุกช่วงวัย และปัจจัยที่จะเสริมหนุนการพัฒนาคนทุกช่วงวัยให้มีคุณภาพ มีศักยภาพเป็นพลังที่เข้มแข็งในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้า มั่นคง และมีความสุขอย่างยั่งยืน รวมถึงกรณีตัวอย่างการพัฒนาคนที่เป็นรูปธรรม เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ต่อยอดขยายผลการดำเนินงานต่อไป

ปัจจุบันสังคมโลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีที่ก้าวกระโดดอย่างรวดเร็ว ซึ่งล้วนส่งผลต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของทุกคน ดังนั้น การพัฒนาคน ให้มีศักยภาพและรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงให้สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม จึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะหากสังคมหรือประเทศใดมีคนที่มีศักยภาพสูง ย่อมมีโอกาสและแนวโน้มที่จะช่วยกันพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันได้ในที่สุด

นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๘ การวางแผนพัฒนาประเทศได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม และภาคส่วนต่างๆ ในการพัฒนาคน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุกช่วงวัย^๓ เพื่อเป็นพลังผลักดันให้ประเทศก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เนื่องจากคนเป็นผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา และเป็นผู้รับประโยชน์หรือผลกระทบของการพัฒนา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาคน ให้มีศักยภาพและคุณภาพพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลง จะเห็นได้ว่าเด็กเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้านเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย ความคิด จิตใจ อารมณ์และสังคม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง มีอิทธิพลอย่างมากต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมหากขาดการเอาใจใส่ดูแล ฝึกฝน อบรมขัดเกลา ควบคุมประคับประคอง จะทำให้จิตใจของเด็กมีความอ่อนแอ เมื่อหาทางออกไม่ได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น การลักขโมย การเล่นเกมพนัน เที่ยวกลางคืน คบคนชั่วเป็นมิตร ดื่มสุรา ฆ่าตัวตาย ยกพวกตีกัน เป็นต้น ความอ่อนแอทางด้านจิตใจของเด็ก มักทำให้เกิดการหวั่นไหว ต่อสิ่งยั่วยุทางอายตนะ ๖ ได้ง่าย การหล่อหลอมเด็กโดยใช้หลักธรรม

^๓ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.nesdb.go.th, [๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘].

ทางศาสนาเพื่อแก้ไขปัญหา น่าจะเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ควรแก่การศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดหลงใหลอยู่กับอบายมุข

เด็กเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าสูงสุดเหนือทรัพยากรใดๆ ในโลก เด็กทุกคนมีคุณค่าในตัวเอง ทุกคนมีความคาดหวังให้เด็กได้เจริญเติบโตในครอบครัวที่เพียบพร้อมได้รับการพัฒนารอบด้าน ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา มีที่อยู่ มีอาหารกิน สนองความต้องการพื้นฐานทางกายได้เพียงพอ มีความปลอดภัย ความรัก ความผูกพัน ความเอื้ออาทร ความอบอุ่นมีการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดี รู้ผิดชอบชั่วดี มีมานะบากบั่น มีความรับผิดชอบ มีเหตุผล ควบคุมอารมณ์ตนเองได้อย่างเหมาะสม มีความเข้าใจ รู้จักตนเอง และพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติยามวิกฤตเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จ^๔ ครูจัดว่าเป็นปูชนียบุคคลที่มีอิทธิพลกับเด็ก รองจากบิดามารดาที่คอยอบรมสร้างเสริมสติปัญญาและจริยธรรมคุณงามความดีให้แก่เด็ก ครูที่มีคุณธรรม จริยธรรมเท่านั้นสามารถช่วยพัฒนาระดับคุณธรรมและจริยธรรมของเด็กได้ กล่าวคือ ครูควรเป็นผู้มีบทบาททั้งในด้านการสอนและประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในเชิงคุณธรรมและจริยธรรม มนุษย์หรือคนมีความสำคัญต่อสังคมต่อชุมชนและองค์กรเป็นอย่างยิ่ง หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นหัวใจของกระบวนการพัฒนาทั้งหลาย เหตุฉะนั้นการพัฒนาคนหรือการพัฒนาทรัพยากรบุคคล จึงได้รับการเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะในเรื่องของการให้การศึกษาเพื่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนา เหตุฉะนั้นจึงต้องมีการพัฒนาให้มีคุณภาพ มีศักยภาพ ให้มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญเพื่อพัฒนาองค์กรให้ยั่งยืนในท่ามกลางสถานการณ์ของความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพราะสภาพความจริงของสังคมมีการเปลี่ยนแปลง ไหลเลื่อน (Dynamics) อยู่ตลอดและมีเหตุปัจจัยที่สร้างความสลับซับซ้อน (Complexity) เพิ่มมากขึ้น มนุษย์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนา ให้เกิดความรู้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงนั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

การที่เด็กจะประสบความสำเร็จในด้านต่างๆ เป็นเด็กที่ดี เป็นคนเก่งจะต้องฝึกฝนตนเองตามหลักธรรมในทางพระพุทธศาสนา คือหลักไตรสิกขา ได้แก่ ศีล สมาธิ และปัญญา^๕ การประยุกต์ใช้หลักไตรสิกขา กับการพัฒนาคน ให้เป็นผู้มีคุณภาพ ที่สำคัญที่สุดก็คือการปลูกฝังให้เด็ก คือเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองดี มีคุณธรรม จริยธรรม เพื่อก่อให้เกิดความสงบสุขในสังคมวิธีการหนึ่งที่น่าจะให้ผลดีในการปลูกฝังและพัฒนาการมีคุณธรรม จริยธรรม ก็โดยใช้หลักไตรสิกขาเนื่องจากไตรสิกขาเป็นระบบและเป็นกระบวนการในการฝึกฝนอบรม ฝึกหัดเพื่อพัฒนาคนใน ๓ ด้าน คือ พัฒนา ด้านพฤติกรรม เรียกว่า ศีล พัฒนา ด้านจิตใจ เรียกว่า สมาธิ พัฒนา ด้านปัญญา เรียกว่า ปัญญา ทั้งนี้ก็

^๔ รศ.ดร.วัชรินทร์ ทรงประทุม, มิติใหม่ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, (การประชุมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ ๗, ๒๕๔๙), หน้า ๖๖๔.

^๕ อจ. ดิ.ก. (ไทย) ๒๐/๘๗/๓๑๒.

เพื่อให้บุคคลมีการดำเนินชีวิตไปในวิถีที่ถูกต้องดีงาม โดยนำหลักธรรมพระพุทธศาสนา คือไตรสิกขา มาประยุกต์ใช้ในการบริหารและพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ

ในการดำเนินชีวิตของเด็กในแต่ละวันต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมที่ยั่วให้เกิดความโลภ ความโกรธ และความหลง จึงจำเป็นต้องต่อสู้กับกิเลสตัณหา ซึ่งเกิดขึ้นจากความไม่รู้เพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข เวทนา และหลีกเลี่ยงทุกข์เวทนา พลังที่จะต่อสู้กับกิเลสตัณหาได้ คือพลังสติและพลังปัญญา ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการฝึกหัดอบรมด้วยหลักธรรมอย่างเป็นขั้นตอนต่อเนื่องสม่ำเสมอจนสามารถยกระดับจิตใจขึ้นสูงเหนือกิเลสตัณหาได้ จึงจะชื่อว่าได้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เราจะเห็นได้หลักพระพุทธศาสนา จะเน้นถึงการยอมรับศักยภาพของมนุษย์ พระพุทธองค์เน้นให้ถึงความสำคัญในการพัฒนาชีวิตให้ก้าวไปสู่เป้าหมายที่ดี ซึ่งพระพุทธศาสนาเห็นว่าหลักการพัฒนาชีวิตมนุษย์จะพัฒนาด้วยหลักไตรสิกขา ในด้านพฤติกรรม ศิล ด้านจิตใจ สมาธิ และด้านปัญญา โดยหลักดังกล่าวถือว่าเป็นพื้นฐานการพัฒนาสังคมไทย^๖

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิธีการพัฒนานักเรียนตามหลักไตรสิกขา คือ ศิล สมาธิ และปัญญา เพื่อจะพัฒนาให้เด็กมีคุณธรรม จริยธรรม ตามหลักพุทธธรรม จะได้นำหลักธรรมไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันสืบต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการพัฒนานักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๒.๒ เพื่อเปรียบเทียบระดับการพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีที่ ๔-๖ ตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการพัฒนานักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๓ ปัญหาที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ การพัฒนานักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว เป็นอย่างไร

๑.๓.๒ เปรียบเทียบระดับการพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีที่ ๔-๖ ตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว เป็นอย่างไร

^๖ รศ.ดร.สัญญา สัญญาวิวัฒน์, **ทฤษฎีและกลยุทธ์การพัฒนาสังคม**, (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๓.

๑.๓.๓ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะการพัฒนานักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว มีอะไรบ้าง

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาการพัฒนาเด็กนักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว” มีการกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการพัฒนาเด็กนักเรียนตามหลักไตรสิกขา ได้แก่ ศีล การพัฒนา ด้านร่างกายปรับปรุงพฤติกรรมให้มีระเบียบวินัย สมาธิ การพัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรมต่อกันและกัน ปัญญา การฝึกฝนอบรมพัฒนาตนเองให้มีความคิดสร้างสรรค์ปรับปรุงสิ่งใหม่ๆ เสมอ และที่ปรากฏใน พระไตรปิฎก เอกสารที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ หนังสือตำราทางวิชาการรวมทั้งการออกแบบสอบถาม

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีที่ ๔-๖ จำนวน ๒๕๒ คน ผู้บริหาร คณะครู และผู้ปกครอง จำนวน ๑๖ คน ของโรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว รวมทั้งสิ้นจำนวน ๒๖๘ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ กำหนดระยะเวลาตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม ถึง เดือนธันวาคม ๒๕๕๘ เป็นเวลา ๘ เดือน

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพทางครอบครัว บิดามารดาประกอบอาชีพ ต่างกัน มีระดับการพัฒนาตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว แตกต่างกัน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาการพัฒนาเด็กนักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

๑.๖.๑ การพัฒนา หมายถึง การพัฒนาด้านศีล ปรับปรุงพฤติกรรมให้มีระเบียบวินัยที่ดีขึ้น ด้านสมาธิ พัฒนาจิตใจให้มีคุณธรรมต่อกันและกัน ด้านปัญญา ฝึกฝนอบรมพัฒนาตนเองให้มีความคิดสร้างสรรค์ปรับปรุงสิ่งใหม่ๆ เสมอ

๑.๖.๒ ไตรสิกขา คือ ข้อศึกษาและปฏิบัติที่เป็นหลักสำหรับศึกษา ฝึกหัดอบรม กาย จิตใจ และปัญญา เพื่อให้เกิดการพัฒนาจนบรรลุจุดหมายสูงสุด มี ๓ ประการ

๑. ศีล ได้แก่ การควบคุม ฝึกอบรม รักษากาย วาจาของตนให้เป็นปกติ ไม่ตั้งอยู่ในความประมาท

๒. สมาธิ ได้แก่ การควบคุม ฝึกอบรม รักษาจิตใจของตน ให้เป็นปกติ ภาวะที่จิตใจสงบ ผ่องใส มีความเชื่อมั่นในตนเอง

๓. ปัญญา ได้แก่ การฝึกอบรม พัฒนา รักษา ให้มีความรู้ความเข้าใจปัญหาและสภาพต่างๆ ตามความเป็นจริง สามารถแก้ไขปัญหาลุप्तรรคต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น

๑.๖.๓ นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีที่ ๔-๖ โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบการพัฒนานักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบต่อการพัฒนานักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายปีที่ ๔-๖ ตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๗.๓ ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของการพัฒนานักเรียนตามหลักไตรสิกขา โรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

๑.๗.๔ สามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการวางแผน และพัฒนานักเรียนของโรงเรียนอนุบาลบ้านจันทร์ อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว และโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป ได้เป็นอย่างดี